ततः स्वयम्भूर्भगवानव्यक्तो व्यञ्जयन्निदं ।
महाभूतादि वृत्तौजाः प्रादुरासीत् तमोनुदः ॥ ६ ॥
योऽसावतीन्द्रियग्राह्यः सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः ।
सर्व्वभूतमयोऽचिन्त्यः स एव स्वयमुद्बभौ ॥ ७ ॥
सोऽभिध्याय शरीरात् स्वात् सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ।
अप एव ससर्ज्जादौ तासु वीजमवासृजत् ॥ ८ ॥
तदण्डमभवद्धैमं सहस्रांशुसमप्रभं ।
तस्मिन् जज्ञे स्वयं ब्रह्मा सर्व्वलोकपितामहः ॥ ९ ॥
आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ।
ता यदस्यायनं पूर्व्वं तेन नारायणः स्मृतः ॥ १० ॥
यत् तत् कारणमव्यक्तं नित्यं सदसदात्मकं ।
तद्विसृष्टः स पुरुषो लोके ब्रह्मेति कीर्त्यते ॥ ११ ॥
तस्मिन्नण्डे स भगवानुषित्वा परिवत्सरं ।
स्वयमेवात्मनो ध्यानात् तदण्डमकरोद्द्विधा ॥ १२ ॥
ताभ्यां स शकलाभ्यां च दिवं भूमिं च निर्म्ममे ।
मध्ये व्योम दिशश्चाष्टावपां स्थानं च शाश्वतं ॥ १३ ॥
उद्धवर्हात्मनश्चैव मनः सदसदात्मकं ।
मनसश्चाप्यहङ्कारमभिमन्तारमीश्वरं ॥ १४ ॥